

דף מקורות - פרשת ניצבים – קרוב אליך

השיעור השבועי של הרב יצחק חי זאגא בבית הרב קוק, אוור לכה' אלול תשע"ו

א. **דברים ל'** – כי המזוהה הזאת אשר אנחנו מצור היום לא נפלאת הוא ממרק ולא רחקה הוא. לא בשם שהוא אמר מי עליה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה וונעשה. ולא מעבר לים הוא לומר מי יعبر לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה וונעשה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבך לעשטו. ראה נתתי לפניך הימים את החיים ואת הטוב. ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. לא אהבה את ד' אלוקיך לשמע בקהל ולדבקה בו כי הוא חייך וארכך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע לך לאבותיהם ליצחק וליעקב לחתם להם. **רש"י** – כי קרוב. התורה נתנה לכם בכתב ובבעלפה.

ב. **תיקו"ז הקדמה ב'** – דתלת עליון נינהו, תרין יritis בכבוד אב ואם ותליთאה יritis באורייתא.. הה"ד, כי היא חייך וארכך ימיך, כי היא חייך בעולם הזה דא גן דלחתה, וארכך ימיך דא עלמא דאריכא, על האדמה עלמא שפלה

ג. **אורות התורה א'** – תורה שבכתב אנו מקבלים ע"י הצייר היותר עליון וייתר מקיף שבנש망תו.. בתורה שבעל פה אנו יורדים כבר אל החיים. אנו חשים שהנו מקבלים את האורה העליונה בцентр השני שבנשמה, בцентр המתקרב לחיה המשעה. **ادرת אליהו משפטים כא'** – מגדלות תורה שבעל פה שהיא הלכה למשה מסיני, והיא מתחפה כחומר חותם. חז' המצוות שבאו במנצף"ר, שהם מישרים.

ד. **רמב"ם הל" ממרם א'** – בית דין הגדול שבירושלים הם עיקר תורה שבעל פה, והם עמודי ההוראה ומהם חוק ומשפט יצא לכל ישראל, ועליהן הבטיחה תורה שנאמר על פי התורה אשר יורוך זו מצות עשה, וכל המאמין במשה רבינו ובתורתו חייב לסייעו הדת עליהן ולישען עליהן.

ה. **משך חכמה** – ..ואם למד על מנת שלא לעשות, נוח לו שנחפהו שליתו על פניו (ר' יוחנן, ירושלמי פ"א ה"ב). וזה "בפיך", ובאופן ש"בלבך לעשוטו" – הוא שאיתה לומד בפיך ומחשבתך לעשוטו. **עירובין ג'** – רבבי יצחק אמר מהכא כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבך לעשטו אימתי קרוב אליך בזמן שבפיך ובלבך לעשוטו. **תורה תמיימה** – ..כי באופן צזה שאינם מקיים המצוות בפועל אין העניים נקלטים ברעיון היטוב ומילא אינם קרובים לו.

ו. **אורות התורה א'** – ינית תורה שבעל פה היא בגניזה מן השמים ובגilio מהארץ. צריכה ארץ ישראל להיות בנזיה וכל ישראל יושבים עליה מוסדרים בכל סדריהם, מקדש ומלכות, כהונה ונבואה, שופטים ושוטרים וכל כסיסיהם, אז היה היא תורה שבעל פה בכל ציו תפארתה, פורחת ומעלה נצה ומתחרבת לתורה שבכתב בכל שעור קומתה. בಗלוות נפרדנו התאומים, נתעלתה תורה שבכתב למרומי קדשה, וירדה תורה שבעל פה בעומק תחתית, ומ"מ היא מתקבלת יניתה חשאית מאור תורה שבכתב מספיק העבר, המסתפיק להעמידה בח"ם מצומצמים. והיא יורדת ונופלת בכל יום עד אשר יפוח היום ואור החיים יבא מאוצר גאות עולמים, ישראל יעשה חיל, ינטע על הארץ וישגש בכל הדר סדריו. אך תחל תורה שבעל פה לצמוח עמוק קרשיה, תעלה מעלה מעלה, ואור תורה שבכתב יזריח עליה קרני אוריה מחדר, חדשים לבקרים. והודדים יתאחדו בונה אפרונים, ואור נשמת אל-חי העולמים המתגלה מתחת לארץ ישראל ובולם קרנו, יאיר באור שבעת הימים של אור החמה ואור הלבנה גם יחד, והוא אורם ישר חזור ומושך מזה לזו, ועונה את הארץ ואת העם בכל יפעת חיים. והוא אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים, ביום חשב ד' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא.

ז. **תיקוני זהור הקדמה ב'** – ..ורוזא דמלה מ"י י"עליה ל"נו ה"שמימה בראשי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יקו"ק..

ח. **שפת אמת ניצבים טרסא'** – אם יהי נדחר בקצת השמים מ' יקცץ כו' התורה נק' שמים והברית נק' קצת השמים. כי התורה תלוי בשמרית הברית. וכמ"ש מי יעלה לנו השמיימה דרשו ר"ת מילה. א"כ המילה בקצת השמים והוא מעלה את האדם לשמים ותורה. ועייר הגלוות והגאולה תלוי בקצת השמים.. שם יקცץ שהוא שורש הגאולה.

ט. **אורות הקודש א'** – כשהגיע האיש היחיד, וכן הדור, לאותו המצב שהופיעו הרוחנית כבר קרואה היא לפעולתה, אז אי אפשר לו להיות משבע את צמאנו ההכרחי בכל תוכן מוגבל. ומתווךvr רזי עולם, רזי תורה, סוד ד', הולכים ונتابעים מן הדור. והעקשנות הגורמת למצא בצד הגליי את כל הסיפוק הרוחני היא מדילדת את הכח, מפזרת את הרוחות, ומobilizes את התשוקה הסוערת למצא ריקניות ומפח נפש, ובלב נושא תשובה עוד לבקש דרך. ולזאת קראים הם אמיתי הכח, אלה הלבבות אשר אויר ד' הוא כל תוכן חייהם. גם אם נשברו ונוקשו מרוב יושב, גם אם מתעלפו ממיועט אמונה בעצםם, גם אם עיפסו במלחמותם נגד המון רבי, ההולך בבטחה אל הרוח אשר עיניו הפוקחות לפני דעתו ישאחו, לא יחדלו תחת מתקם, לא ייחדו להתעוזד, ודgal רזי תורה, וחווון דעת ואמונה ברורה ופנימית, וישועת

עולםם לישראל ולאדם, לגיות ולנשיות, לעולם ולעולם כולם, לגודלים ולקטנים, לזקנים ולצעירים, בידם. ואם אנו מדברים והאלומות תוקפת אותנו. אם אנו מבטאים והמושגים נתבעים בדומינו, מפני שאין לנו כח להדריר את הדבר, לחפש את המילול, לא בשבייל כר נבהל ונסוג אחר מחפצנו הקבוע. כבדות הפה לא תעוצר כח לעצור את הזרם של החפש הנשגב, אשר דבר ד' בו יגלה, אשר יאמר דבר לאזר כח לנכשלים, לבשר שלום לירבי עם. בורא ניב שפטים שלום לרחוק ולקרוב, אמר ד', ורפאתיו.

.
אורות התהיה ס' - תביעת הנסתה, שהיא מתמלאת בבא עתה, היא תביעה איתנה, שהיא מביאה את המלה הגדולה, שהיא משחררת את האמרה הישראלית הגדולה ממאסר אלמותה, היא מחדש חיות האיתנים, היא מעוררת את רוח הגבורה שבקדש המוחלט, שהוא הרבה יותר פשוט ויוטר טבעי מכל חול ורגיל, עם זה עומד הוא בשגובו ובתפארתו.